

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

12. Dignus Mariae dexteram contingere annulo ornare, ac eam pallio
obnubere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

nialis consensus directè ferebatur in traditionem & potestatem corporum, indirectè autem in copulam ijs per modum objecti connexam. Ita Dicastill. Disp. 2. à num. 20. 4. Instantia panis prorsus inepta est; quia ideo tantum accipitur, vt nutrimentum habeamus. 5. Neque Lex vlla Mosis vetans adduci contra consanguinitatem potest.

Sic ergo, qui se adhuc matrimonio isti opponere velit, ad solam eius sanctitatem oppugnandam se vt conuertat, necesse est. At hoc quì tandem vel in speciem præstabit? Quid enim sanctius esse potest, quam vi Virginei matrimonij tutari famam Matris Dei; eamque cum IESV Dei filio custodire, alere, vestire, ac gubernare? Sola obstare bigamia sanctitati huic tantæ videtur posse. Verùm illam quoque ipsam non multò post indidem auferam, aptiore loco.

ELOGIUM XII.

IOSEPH

Dignus **MARIÆ** dexteram contingere, anulò ornare, ac eam pallio obnubere.

IOSEPHVM cum **MARIA** Matrimonium contraxisse, *Majorum more & ritu*, dubitari non potest. Est enim, id etiam jam inde à *Lege Naturæ*, Sacramentum, non illud quidem propriè tale, quod gratiam, quam usu suo confert, significat, sed impropriè, quatenus est signum rei sacræ institutum à Deo.

Deo. At est, fuitque etiam olim Matrimonium, signum à Deo institutum amoris, quò per Christum Deus fertur in Ecclesiam, vt ex Leone Ep. 92. ad Rustic. cap. 4. & August. l. 1. de nupt. & conc. cap. 21. probat Coninc Disp. 24. dub. 2. n. 11. fol. 728. Idoneis ergo cæremonijs obire par erat, vt rectius sanctitatem signi exprimeret apud eos, qui minimos legis & traditionum apices studiosissime sectabantur. Subsumo autem: At hæc, quæ titulo præscripta sunt, requirebat, siue Lex vetus, siue rectius traditio antiquissima Iudæorum. Non ergo ex illis aliquid prætermisum à IOSEPHO & MARIA esse, dici potest.

Ac I. quidam Tobizæ 7. v. 15. vbi Raguel filiam suam dicitur secundum Legem Mosis despondisse Iuniori Tobizæ, habentur hæc verba. *Et apprehendens dexteram filie sue, dextra Tobizæ tradidit dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis, & acceptâ chartâ fecerunt conscriptionem conjugij.* At est Raguel iuxta etymon nil aliud, quàm *Pastor Dei*, qualis hîc haud dubiè summus aliquis Sacerdos fuit coniungens eo modo Saram, MARIAM inquam, quæ verè est *Domina odoris*, Tobizæ, siue *bono Domino*, hoc est, IOSEPHO, quò melior Dominus post Deum nec fuit, nec est, nec erit.

Deinde annulum lego dedisse nouæ nuptæ Sponsum, Genes. 38. & quidem annulum aureum, Patrem prodigo filio cum nuptiali veste obtulisse, Luc. 15. Quæ tamen, fateor, haud satis con-
uince-

vincerent, imitatum esse IOSEPHVM. Verùm trahunt me alia, ac penè credere cogunt, Historias IOSEPHO proprias recensentem. Cecinit enim iam dudum in Iosephina dist. 5. Gerson;

Miro Parrhysijs templum molimine structum est.
Annulus est illic duplex, cui gemmula duplex,
Auro conferitur tenui, quos, Virgo, ferunt te
Cum digitis aptasse tuis, est abdita Zona,
Incertum tibi vir si tradidit ista subarrans.

Perusina etiam ciuitas 22. Ianuarij, quò diuersis in locis Desponsatio MARIÆ cum IOSEPH festa religione colitur, annulum eius pronubum aureæ capsæ vndecim seris inclusum venerationi publicæ exponit, prout ad annum Christi 1480. Bzouius commemorat.

Hic autem mihi simul in memóriam venit symbolica annuli significatio, quam ipsi puto IOSEPHO potuisse placere. *Annulus* enim, ait Beda, *synceræ fidei signaculum est.* Idem est vt refert Cornel. à Lap. in 15. Luc. fol. 197. col. 1. Chrysoft. in *Catena signaculi salutaris Symbolum*; & in *Glossa, signaculum fidei*, quò signantur promissa in cordibus credentium; & Interlin. *Signaculum similitudinis Christi*, & *expressio veritatis*; & Augustin. *Spiritus S. signum*; gratiæ enim participatio significatur per digitum, in quò venulæ quædam ad ipsa cordis penetralia ducuntur; vt Anatomici apud Carthag. lib. 4. Hom. 5. tradunt; & habetur cap. fæminæ 30. q. 3. Quæ alij, vt volent, ingenio excolere poterunt.

Sed

Sed me nunc vocat Iosephini pallii super Virginem expansio; qualem Ruth, *Saturata*, cap. 3. à Booz fortitudinem significante desponsationis causâ petiit. *Expande*, inquit, *pallium tuum super famulam tuam*. Tegere nempe Vir debet providentiâ suâ coniugem, & velut pallio à tempestatibus integram servare. Sed hîc meritò dubitas, annon potius virum texerit servârîtque MARIA coniunx. Certè propter hanc omnia pariter bona venerunt IOSEPHO, Sap. 7. v. 11.

ELOGIVM XIII.

IOSEPH

Primus Virginum, Coniunx.

Ostendi, IOSEPH MARIÆ Virginis non solum Sponsum, sed virum, coniugem, maritumque ritè inauguratum fuisse. Superest modò, vt Virginem, & quidem inter Virgines primum coniugem fuisse demonstrê.

Et Virginem quidem fuisse, negabant olim non pauci Patres à Carthag. lib. 4. Hom. 3. citati, quos ibidem legere poterit, qui IOSEPHO diffidit. At affirmant remotò bigami conuitiò Virginem cum Virgine perstitisse, Hieronymus contra Heluid. *Tu dicis*, inquit, *MARIAM Virginem non permansisse: ego mihi plus vendico, etiam ipsum IOSEPH Virginem fuisse per MARIAM, vt ex Virginali conjugio Virgo filius nasceretur. Si enim in virum sanctum*
forni-